

всичко да е дребнаво, а и той самъ се види нищоженъ за другитъ.

— Единъ докторъ и единъ офицеръ се влюбиха въ една мома. Една нейна приятелка я попитала кого ще предпочете. „Мъчно е да реша“, отговорила момата, „защото занаята и на двамата е да убиватъ човѣци“.

— **Двоумѣния** : когато обядвашъ съ нѣкой приятелъ, да пиешъ ли толкова вино, колко ти се предлага и да се упиешъ или да не пиешъ и станешъ досаденъ.

Когато узнаешъ че годеницата ти не е каквато я очакваше, да върнешъ ли и да се посрамишъ, или да се оженишъ и тя да те посрами.

— Двама кординали забелѣжили на Рафаела, че на единъ отъ образитъ на Св. Петра и Св. Павла той е турилъ много чървено. Не се чудете на това ваша свѣтлостъ; азъ съмъ ги изобразилъ както сж на небото, червящи се отъ срамъ като глѣдатъ църквата тѣй злѣ управлявана.

— Августъ Цезаръ се удовлетворявалъ отъ присѣствието на Виргилия и Хорация и за това често ги поканвалъ да ядѣтъ съ него, като сѣдеше между тия два поети. Виргилий бѣше астматикъ (подемание), а Хорация имаше слаби очи, които постоянно му сълзяха. Веднѣжъ императора като сѣдѣлъ между тѣхъ, казалъ : „сега се намирамъ между въздишки и сълзи

— Довели една баба за свадѣтелка въ единъ сждъ. Сждията ѝ заповѣдалъ да си извади рѣченика. Тя не рачила и казала : „нѣма законъ, който да задължава женитъ да си снематъ капелитъ и рѣченицитъ отъ главитъ“. „О, тѣй ли“, неблагоприятно възразилъ сждията, ти знаешъ законътъ, ха : може би че ще обичашъ да седнешъ на единъ отъ тези сждейски столове да ни учишъ“. — Не, благодаря, отговорила бабата, вий и тѣй си имате доволно баби тамъ.

— Единъ атинянинъ надписалъ надъ вратата на домътъ си : „Нищо освенъ добро да влиза отъ тука“. Диогенъ попиталъ : „тогава отъ гдѣ ще влиза господаря“.

— Митро, любопитенъ е този свѣтъ, казалъ Петръ на жена си. Една секта отъ женски философи се образувала. Какво поддържатъ попитала Митра. Най-силното нѣщо въ свѣта, отговорилъ мъжа ѝ : язицитъ си въ мълчание.